

तस्य शैलस्य उदयशैलस्य ॥ ६५ ॥ ततः परं उदयाद्रेः पुरस्ताद्विदशावृता तद्विगधिष्ठात्रिंशद्विदशाधिष्ठिता ॥ उदयाचलात्परमगम्यत्वे हेतुमाह रहितेति ॥ ६६ ॥ उक्ता
थोपसंहारः शैलेष्वित्यादि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ सिद्धार्थाः कृतान्वेषणकृत्याः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ संयमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ तत इति

तस्य शैलस्य पृष्ठेषु निर्झरेषु गुहासु च ॥ रावणः सह वैदेत्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥ ६५ ॥ ततः परमगम्यास्याद्विपूर्वात्रिदशावृता ॥
रहिता चंद्रसूर्याभ्यामदृश्या तमसावृता ॥ ६६ ॥ शैलेषु तेषु सर्वेषु कंदरेषु नदीषु च ॥ ये च नोक्ता मयोद्देशाविचेया तेषु जानकी ॥ ६७ ॥
एतावद्वा नरैः शक्यं गंतुं वानरपुंगवाः ॥ अभास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परं ॥ ६८ ॥ अभिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ॥ मा
से पूर्णे निवर्तध्वं उदयं प्राप्य पर्वतं ॥ ६९ ॥ ऊर्ध्वमासान्न वस्तव्यं वसन्वध्यो भवेन्मम ॥ सिद्धार्थाः सन्निवर्तध्वमधिगम्य च मैथिलीं
॥ ७० ॥ महेन्द्रकांतां वनखंडमंडितां दिशं चरित्वानि पुणेन वानराः ॥ अवाप्य सीतां रघुवंशजप्रियां ततो निवृत्ताः सुखिनो भविष्यथ ॥
॥ ७१ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ७३ ॥ ततः प्रस्थाप्य सुग्रीवस्तन्महद्वा नरं वलं ॥ दक्षिणां प्रेषयामास वा
नरानभिलक्षितान् ॥ १ ॥ नीलमग्निसुतं चैव हनूमंतं च वानरं ॥ पितामहसुतं चैव जांबवंतं महौजसं ॥ २ ॥ सुहोत्रं च शरारिं च शरगुल्मं
तथैव च ॥ गजंगवाक्षं गवयं सुषेणं वृषभं तथा ॥ ३ ॥ मैत्रं च द्विविदं चैव सुषेणं गंधमादनं ॥ उल्कामुखमनंगं च द्रुताशनसुतावुभौ ॥ ४ ॥
अंगदप्रमुखान्वीरान्वीरः कपिगणेश्वरः ॥ वेगविक्रमसंपन्नान्संदिदेशविशेषवित् ॥ ५ ॥

अभिलक्षितान् कार्यसमर्थत्वेन निर्णीतान् ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अयं सुषेणस्तारापितुरन्यः ॥ द्रुताशनसुताविति ॥ अग्नित्वव्याप्यं द्रुताशनत्वमित्यग्निद्रुताशनयोर्भेदः ॥ ४ ॥ विशेषवित् अन्वेष्टव्यदेशविशेषवित् ॥ ५ ॥